

هه موویان دایانه قاقای پیئکه نین. نهک بلیتی به زمانه پسکه کهی کاکه رۆسته م پیئ که نییین، چونکه هه مووان ده یانزانی ئەو زمانی ده گری، به لام داش ئاکۆل له شاره که یاندا وهک گای قه شه ناسرا بوو و پالەوان و ملهوپر* نه مابوو تیئه له دانیکی له دهستی نه خوار دی. هه موو شه وی کاتی له ماله کهی مه لا ئیسحاق جووله که بوتله ئاره قیئکی ئاگریی هه لده قوراند و لهو سه ری گه ره کی سه ردزهک راده وهستا، کاکه رۆسته م سه هله، باپره شی هاتبايه، سه ری له بهر داده نواند. خو کاکه رۆسته م بوخۆشی ده یزانی پیاوی ئەو مه یدانه و خه نیمی داش ئاکۆل نییه، چونکه دوو جاری وی کوهتسو و سی چوار جاری کیش ئەژنوی له سه ر سینگی دادابوو. داماره! چهند شه ویئک له وه پيش کاک رۆسته م که زانیبووی کهس دیار نییه، کردبوویه سمکۆلان و ته پوتۆزی ده کرد. داش ئاکۆل وهک ئە جه لی له نه کاو گه یشتبوویه و دابوویه بهر ته وس و پلاران و پیئ گوتبوو:

"ها کاکه، پیاوت له مالتی نییه. وا دیاره یهک دوو مژت پتر کیشاوه. چاکی خو ش کردووی. ده زانی چییه؟ ئەو بی غیره تییه، ئەو مندالبازاریانه وه لا بنی. خو ت لی کردوینه لات و که له گا، شهرم ناتگری؟ شه وه ش جو ره سوال و درۆزیه که گرتوته بهر. هه موو شه وی ری به خه لک ده گری؟ به پوریا ی وه لی، بیئ و جاریکی دی به دمسه ستی بکه ی، چاوت ده ردینم. هه ر به و کیرده دروله تت ده که م.

ئیت کاکه رۆسته م کلکی له گه لۆزی نا و رۆیشت. به لام قینیکی له داش ئاکۆل هه لگرتبوو و چاوه رپی هه ل و ده رفه تیک بوو تۆله ی لی بکاته وه.

له لایه کی دیکه وه هه موو خه لکی شیراز داش ئاکۆلیان خو ش ده ویست. چونکه ئەو له گه ل ئە وه دا که سه ری گه ره کی سه ردزه کی ده گرت و پاوانی ده کرد، خو ی له ژن و مندال نه ده گه یاندا، بگره به نه رم و نیانییه وه له گه ل خه لک ده جو لایه وه و نه گه ر لیقه و ماویک گالته و گیتجه لی به ژنیئ کردبايه یان که له گایی له یه کیک کردبا، ئیت مه حال بوو له چنگ داش ئاکۆل رزگار بیئ. زۆر جار ده تدی داش ئاکۆل دهستی خه لکی ده گرت و شتی ده دانئ و نه گه ر مه یلیشی لی بوايه کۆل و باره که شیانی تا ماله وه بو هه لده گرتن.

به لام چاری به رایئ نه ده دا بیئنی یه کیک پیاوتره، شه ویش کی، کاکه رۆسته م که هه موو رۆژی سی مسقالی تریاک ده کیشا و هه زار فرت و فیئ و گزه ی ده کرد. کاکه رۆسته م له بهر ئەو سووکایه تییه ی له قاوه خانه پیئ کرابوو، نیوچاوانی ده تگوت قوزه لئورته. سمیلی ده جوی و چه قۆت لیدابایه خوینی لی نه ده هات. دوا ی چهند خوله کیک، که قاقاکان دامرکانه وه، هه مووان هیور بوونه وه جگه له شاگرد قاوه چییه که که به کراسینکی یه خه قوت و کلاوی سه ری و پانتۆله که ی پییه وه سوور سوور هه لگه رابوو و دهستی له سه ر دلئ داناوو و له بهر پیئکه نینان خو ی گرمۆله ده کرد و زۆربه ی خه لکه کهش به پیئکه نینه که ی ئەو پیئده که نین. کاک رۆسته م ئیمانی نه ما و دهستی برد و قه ندانه بلووره که ی هه لگرت و له شاگرد که ی گرت. به لام قه ندانه که وه سه ماوه ره که کهوت و سه ماوه ره که له سه ر سه کۆکه وه سه رنجوون بوو و چهند کووینکی شکاند. ئیت کاکه رۆسته م به سووره لگه راری و نیوچاوانی گرزه وه له قاوه خانه که وه ده ره که وت. قاوه چییه که به شله ژاوییه وه سه ماوه ره که ی پشکنی و گوتی:

* ملهوپر: لیژده نه وه ی من به ملهوپر هیئاومه ته وه وشه فارسییه که ی "لوتی" یه که له زمانی فارسیدا به اتای پالەوان و جوامیر دی، به لام لیژده به رای من هه ر دوو مه به سته که ی تیدابیه.

"رۆستهه له داری دنیا به گورزیکی بوو و نیمهش ئه و کۆنه سه ماوه ره."

به له بزیکه خهفه تباروه ئه و قسه یه ی کرد. به لام چونکه پلاریکی له رۆستهه گرتبوو، پیکه نینه که توندتر بوو. قاوه چی له داخان په لاماری شاگرد هه ی دا. به لام داش ئاکۆل به پیکه نینه وه دهستی هه لئنا. تووره که دراویکی له گهرفانی ده رهینا و بۆی هاویشته.

قاوه چی تووره که که هه هه لگرت. سه ننگ و سووکی کرد و زه رده یه کی هاتی.

له و جه نگیه دا پیاویک به په سه ته کیکی مه خه ری و پانتۆلیکی فش و فۆل و کلاویکی لبادیه وه به شله ژاوی خۆی به قاوه خانه که دا کرد. سه ییریکی ده ور به ری کرد. له داش ئاکۆل چوو په پیش و سلای کرد و گوتی:

"حاجی سه مه د ئه مری خودای به جی هینا."

"خوا لیبی خۆش بی."

"چما تۆ نازانی وه سییه تی کردوه؟"

"دهی خۆ من میرا تۆری نیم. بچۆ به وانه بللی میراتیان پی ده بری."

"ناخر ئه تۆی کردوه ته وه کیل و ده مپراستی خۆی..."

داش ئاکۆل به و قسه یه وه ک بریشکه ی سه ر سیل هه لبه زییه وه، دیسان له تۆقی سه رییه وه تا به ری پی سه ییریکی کرد و ده ستیکی به نیوچاوانیدا هینا و کلاوه هیلکه ییه که ی به ره و داوه چوو و نیوچاوانه دوو ره نگیه که ی وه ده رکه وت که نیوه ی تاو بردبووی و قاوه یی ببوو و نیوه که ی تری که که وتبووه بن کلاوه که یه وه سپی ما بۆوه.

ئیت سه ییریکی راوه شاندا و سه بیله ده سک شاخه که ی ده رهینا. له سه رخۆ پری کرد له توتن و به په نجی ئه سپیکۆژهی ده وره که ی کۆ کرده وه و دایگه رساندا و گوتی:

"خودا له حاجی خۆش بی، ئه وه هات و را برد به لام کاریکی باشی نه کرد. تووشی گه یه لئ کردین. دهی باشه تۆ برۆ. ئه من به دووتدا دیم."

ئه وه ی وه ژوو ره که وتبوو به رده ستی حاجی سه مه د بوو و به په له وه ده رکه وت.

داش ئاکۆل نیوچاوانی تیک نا. وه ستایانه مژی له سه بیله که ی ده دا، که له پر هه ورکی تار هه وای پیکه نین و شادییه کانی قاوه خانه که ی داپۆشی. دوا ی ئه وه ی داش ئاکۆل خۆله میشی سه بیله که ی به تال کرده وه، هه ستا و قه فه زی سه قه ره که ی به شاگردی قاوه چییه که ئه سپارد و له قاوه خانه که وه ده رکه وت.

که داش ئاکۆل گه یشته نیو حه وشه ی ماله که ی حاجی سه مه د، قورئان خویندنه که ته و او ببوو و ته نیا چهند قورئاخوین و سپپاره هه لگرتیک له سه ر سه رقه له مانه کیشه و مقۆمقۆیان بوو. دوا ی ئه وه ی چهند ساتیک له ده م حه وزه که ماتل بوو، بردیا نه ژوو ریکی گه وه و په نجره و ده لاقه کانی به سه ر حه وشه دا کرابوونه وه. خاتوون هاته پشت په رده که و دوا ی سلوو و

به خیر هینانیکی ساده، داش ئاکۆل له سه ر دۆشه که که دانیشته و گوتی:

"خاتوون بۆخۆتان سلامه ت بن. خودا مندالت پی بیلی و زگت نه سووتی."

خاتوون به ده نگیکی نووسا و گوتی:

"هەر ئەو شەوئەى حاجى حالى تىڭ چو، چوون و مامۆستا (مەلا)يان هېنايه ژوور سەرى و حاجى بە جزوورى هەموو برادران جەنابى كرده وه كىل و دەمراسى خۆى. دياره تۆ لهوه پىش حاجىت دەناسى."

"ئىمه پىنج سالىڭ لهوه پىش له سەفەرىڭى كازروندا يە كترمان ناسى."

"خوالىخۆشبوو حاجى هەمىشه دەىگوت ئەگەر پىاوتىڭ لەم دنيايه دا هەبى فلانە كەسە."

"خاتوون، ئەمەن نازادىي خۆم بە هېچ شتىڭى ئەم دنيايه ناگۆرمەوه، بەلام ئىستا كە وهبال و بەرپرسياره تىي مردووويه كم ئەوتوووته ئەستۆى، سوئند بە تىرىژى ئەو خۆره، ئەگەر نەمرم بۆ هەموو ئەو كەلەم بەسەرانهى دەسەلمىتم."

ئەوجار كە ئاوپى دايەوه، له كەلىنى پەردەكەى دىكەوه كچۆلەيه كى سورههه لگهراوى چاوپرهشى دلرفىنى ديت. هەر تاوتىڭ چاويان تىڭ هەلەنگوت، بەلام ديار بوو كەچه شەرمى كرد. پەردەكەى دادايەوه و كشايه دواوه. ئاخۆ ئەو كچه جوان بوو؟

لەوانەشە. بەلام بلىي و نەلىي چاوه دلرفىنەكانى كارى خۆيان كرد و دلئى داش ئاكوئيان سەروبىن كرد. ئەويش سەرى داخست و سوور هەلگهرا.

ئەو كچۆلەيه، مەرجانى كچى حاجى سەمەد بوو كە هاتبوو بزاني داش ئاكوئىل، پىاوه بەناويانگەكەى شارەكەيان و سەرهه رشتە كەيان كىيه؟

داش ئاكوئىل له سەبەينيوه خەرىكى كاروبارى مالى حاجى بوو. له گەل **وردەواله چىيه كى** شارەزا و دوو دەمراسى گەرهك و ميرزايه كى خوئندەوار، هەموو شتىڭى بە وردى نووسىيهوه. هەرچى زيادىي بوو خستىيه هەماره كەوه و دەرگاى لەسەر گالەدا و ئەوئەى بۆ فرۆشتنى دەبوو فرۆشتنى و داى قەبالەى ملك و ماله كەى بۆ بخوئندهوه. قەرز و قۆلەى دايەوه و هەموو شتىڭى پاك له پاك كرد. ئەوانەى هەموو بە دوو شەو و رۆژان راپهراوند. شەوى سىههەم داش ئاكوئىل ماندوو و شەكەت له نزيك بازاره كەى سەيد حاجى غەربيهوه بەرهو لاي ماله كەيان دەچوو. له رىڭگايه تووشى ئىمام قولى چەلەنگەر بوو و گوتى:

"ئەوه دوو شەوه هەتا ئىستا كاكە رۆستەم چاوپه پى تۆيه. دوى شەوى دەىگوت بە خواى ئەو كابرليه تەر هاته سەر قەراره كەى، پىم وايه هەر لەبىرىشى نەماوه."

داش ئاكوئىل دەستىڭى بە سىلدا هينا و گوتى:

"هەر گوئشى مەديهه."

داش ئاكوئىل جوان لەبىرى بوو كە سى رۆژ لهوه پىش له قاوه خانەى دۆ مىل، كاكە رۆستەم چاوى لى سوور كردهوه، بەلام چونكە خەنيمەكەى خۆى دەناسى و دەيزانى كاكە رۆستەم له گەل ئىمام قولى كلكىان تىڭ ئالاندوووه كە بيشكىننهوه، زۆرى گوئى نەدايه قسەكەى ئەو و مىلى رىيهى گرت و رۆيشت. بە دەم رىڭگاوه هەموو هۆش و گوئشى لاي مەرجان بوو. چەندى دەيه ويست روخسارى لەبەر چاوى خۆى لابهرى، زياتر دەهاته پىش چاوى.

داش ئاكوئىل پىاوتىڭى سى و پىنج سالانەى چوارشانە، بەلام تا بلىي ناشىرن بوو. هەر كەسىڭى يەكەم جار چاوى پىي دەكەوت، دەسلەمىيهوه. بەلام ئەگەر جارىڭى له گەل دانىشتبايهن يان ئەو هەقايت و بەسەرھاتانەى سەردەمى ژيانى ئەويان بىستبايه كە لەسەر زار و زمانان بوون، تەواو شىت و شەيداي دەبوون. ئەگەر چاوپۆشيبان لەو برينه راست و

چەپانە کردبایە کە لەسەر دەموچاوی بوون، داش ئاکۆل قەلافەتییکی نەجیم و دلگری هەبوو. چاوی مەپرانی و برۆی رەش و پەر و دەموچاوی پان و لووت باریک و سەیل و رەتییکی رەش. بەلام ئەو برینانە لییان تێک دابوو. سەر کۆلمە و نینوچاوانی جی برینی قەدارە بوو و زۆر خراپ یەکی گرتبۆوە و گوشتی سوور لە گنجەکانی دەموچاویدا بریقەیان دەهات و لە هەمووش خراپتر یەکیکە لە برینەکان لاچاوی چەپەیی داقلێشاندبوو.

بابی ئەو یەکیک بوو لە ملێکارە گەورەکانی فارس. کە مرد هەموو سامانەکە بە کۆرە تاقانەکە بەرامبەر. بەلام داش ئاکۆل دەستبلاو بوو. مائی دنیا و پەینی پی وەک یەک بوو. بە جوامیری و ئازادی و دەست و دل ئاوی دەژیا. لە ژیاویدا دلی بە هیچ شتیکەو نەبوو و هەرچی هەیبوو بەسەر خەلکی هەژارو دەستکورت و نەداریدا دەبەخشییەو. یان ئارەقە خەستەکە پێدا دەکرد و لە سەر چوارپێیانەکان دەینەراند یان لە کۆری بەزم و خۆشییەکاندا لەگەڵ یەک دوو کەس کە ببوونە ملۆزم و مشەخۆری، تەخشان و پەخشانی دەکرد.

لەوە زیاتر هیچ عەیبییکی نەبوو. بەلام شتییکی کە زۆر سەیر بوو، ئەو بوو تا ئیستا باس و بۆنی عەشقی بەسەردا نەهاتبوو و لەدلی نەگەرانبوو. چەند جاریکیش کە دۆست و برادەر چووونە بن پیلێیەو و کۆری خۆمانەیان بۆ پێک هێنابوو، ئەو هەر خۆی لی بواردبوو. کەچی ئەو رۆژە وای بوو بە وەکیل و دەمپراستی حاجی سەمەد و چاوی بە مەرجان کەوت، ژیاوێ ئەمدیوئەودوو بوو. لە لایەکەو لە هەمبەر مردووەکەدا خۆی بە بەرپرسیار دەزانی و لە لایەکی دیکەشەو دلی چوو بوو سەر مەرجان. بەلام ئەو بەرپرسیارەتییە گۆرەوشاری دابوو - ئەو کەسە دەستی بە مائی خۆیەو نابوو و هەرچی هەیبوو کردبوو قوربانی سەر بەهەوایی و لۆتیکەرییەکە خۆی، هەموو رۆژی لە کەرەیی بەیانییەو کە هەل دەستا بیری لەو دەکردهو چۆن ملێک و سامانەکە حاجی زیاتر بکا. ژن و مندالەکانی ئەوی برده خانوویەکی بچووکتەر و مالهەکە خۆیان بە کری دا. مامۆستایەکی بۆ مندالەکان هێنا بە سەر مائی و سەرودت و سامانەکە حاجی خەستە گەر و هەر لە بەیانییەو تا شوێی راکەرایی بوو و بە ملێک و مالهەکە حاجی رادەگەشت. ئیتر لەو دەویدا داش ئاکۆل وازی لە شووگەری و پوانکردنی چوارپێیان هێنا. ئیتر زۆر لەگەڵ برادەرەکانی گەرموگور نەما و لە جۆش و خرۆشەکە جارێان کەوت. بەلام هەموو ئەو لات و ملهورانە خۆیان بە خەنیمی دەزانی، بە دەست لە پشت دانی ئەو مەلایانە دەستیان بە مالهەکە حاجی رانەگەشتبوو، هەلیان بۆ هەلکەوتبوو و بە لۆمە و لەقەمەو بەسیان دەکرد و ببوو بنیشتەخۆشکە سەر زار و زمانان. لە قاوێخانەکە بەرچنار باس باسی داش ئاکۆل بوو و دەیانگوت:

"داش ئاکۆل؟ کۆرە گوی خوارد، حەدی چییە؟ چاک لی کەوت. ئیستە لە مائی حاجی کلکە سووتە و ملۆمۆیەتی. دیارە شتییکی تێدایە. ئیستا کە دەگاتە گەرەکی سەردزەک، کلکی لە گەلۆزی دەنی و تێدەپەری:

کاکە رۆستەم بەو گرییە هەر لە دلیدا بوو، بە لالەپەتەییەکە دەیگوت:

بە پیری دەچیت بەر هەویری. کابرا ئاشقی کچۆلەکە حاجی سەمەد بوو. داشقە و تووری کۆ کردەو. کلاوی لەسەری خەلکی نا. هیئەتی قسەیی بی بنەمای بلاو کردەو بە دەمگۆیەکی بی بنەما خۆی کردە وەکیلی حاجی و دەستی بەسەر ملێک و مالهەکە دا گرت. کۆرە ئاشی نەزان خوا دەیگێری.

ئىتر داش ئاكوئل رىزى جارانى لاي كەس نەمابوو و كەس گووى بە كلاوى نەدەپىئا و دەچوو ھەر جىيەك، خەلكەكە دەكەوتنە سرت و خورت و گالتە و قەشمەرىيان پى دەكرد. داش ئاكوئل لىرە و لەوى گوپى لەو قسانە دەبوو بەلام ھەر وەسەر خۇى نەدپىئا و گوپشى نەدەدایە. چونكە ئەشقى مەرجان وا لە رەگ و دەمارى گەرابوو، ھىچ ئاگاي لەخۇى نەمابوو.

شەوانە لەتاوان ئارەقى دەخواردەو و بۆ ئەوئى خۇى بخافلىنى، توتىيەكى كرىبوو. لەبەر دەم قەفەزەكەى دادەنىشت و كوئى دلى بۆ ھەلدەپشت. خۇ داش ئاكوئل داواى مەرجانى كەردبا، داىكى مەرجان دەسبەجى پىشكەشى دەكرد. بەلام ئەو نەيدەويست بە ژن و مندالەو بەستىتەو. دەويست نازاد و سەربەست بى. وەك چۆن راھاتبوو. بە تايبەتى پى و ابوو سپلەبىيە ئەگەر ئەو كچە بخوازىت كە پى ئەسپىردرابوو. لە ھەموو ئەوانە خراپتر كە لە ئاوتىنەدا سەيرى دەموچاوى خۇى دەكرد، شووخال و جى برىنە قەمەكان و گوئە داقلېشاوئەكەى چاوى خۇى دەدى، بە ئاخ و ھەژمەتتەكەو بەرز بەرز دەيگوت:

"ئەى بەشكەمنى خۇش نەوى. بەشكەم مىردىكى جوان و قۆز بۇخۇى بدۆزىتەو... نا، ئەو پىاوتەتى نىيە... ئەو چواردە سالانە و ئەمن چل سالم... بەلام چ بەكم؟ ئەم ئەشقى دەمكوئى... مەرجان... تۆ منت كوشت... بە كى بلىم؟ مەرجان... ئەشقى تۆ كوشتى..."

فرمىسك لە چاويدا قەتيس مابوون و پىك لەسەر پىك ئارەقى پىدا دەكرد. ئىتر چۆنى دانىشتبوو ھەر ئاوا بە ژانە سەرەو خەوى لى دەكەوت.

بەلام كە نىوئەشەوى، ئەو كاتەى شارى شىراز بە كۆلانە پى پىچ و گەوئەكانى و بە باغ و باغاتى دلگر و شەرابى ئەرخەوانىيەو خەوى لى دەكەوت، ئەو كاتەى ئەستىرەكان ھىمىن و پى نەپىنى بە ئاسمانى وەك قىرەو چاويان دادەگرت، ئەو كاتەى مەرجان بە كۆلمەى گەشى وەك گۆلەو لە جىوبانەكەيدا بە ھىمنى ھەناسەى دەدا و بە ھاموشوى رۆژانەيەو بە بەرچاويدا رادەبرد، ئەو كاتە بوو كە داش ئاكوئلى راستەقىنە، داش ئاكوئلى سىرووشتى بە ھەموو ھەست و نەست و ھەز و ئارەزوويەو، بەبى پىچ و پەنا و راشكاوانە لەو تويۇكالى ھەبونەرىتەكانى كۆمەلگا تىوئەى پىچابوو، لە قاوغى ئەو بىر و فكرانەى لە مندالىيەو لە گوپى خويىنرابوو، دەھاتە دەرى و بە نازادى و سەربەستىيەو مەرجانى توند لە نامىز دەگرت. تىرەى لەسەرخۇى دلى و لىوئە ئاگرىنەكانى و جەستە نەرمونۇلەكەى ھەست پى دەكرد و سەرى كۆلمانى ماچ دەكرد. بەلام كە لە خەوى رادەپەرى، لە بن لىوانەو لە گەل خۇى دەكەوتە ورتە ورت و بە رۆزىش ھەتا ئىوارە بۆ ئەوئەى فكر و خەيالى ئەو ئەشقى لەخۇيدا بكوئى، ھەر راکە راکى بوو و سەراسوئى كارەكانى حاجى دەكرد.

ھەوت سالان ئاوا تىپەرى. داش ئاكوئل چىي لە دەستى ھات لە پىناوى ژن و مندالەكەى حاجىدا كەدى. ئەگەر مندالىكى حاجى نەخۇش دەكەوت، شەو و رۆزى وەك داىكىكى دلئۆز لە ژورور سەرى دادەنىشت و شەوئوونى دەكىشا. تەواو خەوى پىوئە گرتبوون. بەلام ھۆگرىيەكەى بە مەرجانەو شتىكى دىكە بوو و لەوانەيە ھەر ئەو ئەشقى مەرجانىش بووى كە ئەو ئاوا كەوى و دەستەمۆ كەردبوو. لەو ماوئەيدا ئىتر مندالى حاجى سەمەد ھەموويان و ايان لى ھات بەرەى خۇيان لە قورى دەركىشن.

به لآم ئه وهى نه ده بوو بېي، قهوما و رووداويكي گرنګ رووى دا. مه رجان خوازيښي هات. ئه ويش چ خوازيښي كه ريك. كه له داش ناكول هم پيرتر و هم ناحه زتريش بوو. داش ناكول هيچ نيوجاوانى تيك نه نا. به پيچه وانوه بهو پهرى له سه رخوازيه وه قولي هه لمالي بو داينكردى جياز و شهوى ماره كرده كه يانى كرده جيژنيكي تايهت. ژن و منداله كهى حاجي برده وه ماله كهى خويان و ژوره گوره پر دهره كهى بو ميواندارى له ميوانه كان ته رخان كړد. چي سه رگه ورو بازرگان و پياوماقوولي شيراز بوون، داوهت كرابوون.

سه عات پيښى دوانيوه پړوى ئه و روزه، كاتي ميوانه كان دهرانده وري ژوره كه له سه ر مافور و لايښى گرانبايى دانيشته بوون و سيني شيريني و ميوه يان له پيش ريز كرابوو، داش ناكول وهك جاري جاران به سه ر و سه كتي پاله وانانه و به قزى ئالوز و كراسيكي خهت خهتي و قه داره قه د و پشتويى گريچن و پانتولي ده بيتى رهش و كلاويكي تاسوورهى كوزه گيراوى نويوه وه ژورر كهوت. سي كهس پيكه وه به دهفته ر و ره حله وه به دوايدا وه ژورر كهوتن. ميوان هه مو له سه ر تا پاي ورد بوونه وه. داش ناكول به لوق هارويشتنى له مه لا چوره پيشى و راوه ستا و گوتى:

"ماموستا، خواليخوشبوو مام حاجي وه سيه تيكي كړد و كهوت سالي ره بق منى توشي گيچه لي كړد. كوره هه ره بچكوله كهى ئه و دم كه پينج سال بو ئيستا ئه وه دوازه سالانه. ئه وهش حساب و كتابى مال و سامانه كهى حاجي. (ناماژهى بهو سي كه سه كړد كه به شويښيه وه بوون). هه تا نه مړو چي خه رج و موخاريجيان بووه به خه رجي نه مشه ويشه وه، له گيرفانى خوم داومه. ئيستا ش برامان برايى و كيسه مان جيايى. هه ركه سه و له مالي خوى.

كه گه يشته ئيره، كولي گريانى هه ستا. ئه و جار به يي ئه وهى شتيكي ديكهى لي زياد بكا يان چاوه پروانى وه لاميك بي، سه رى داخست و به چاوى فرميسكاوييه وه وه دهر كهوت. له كولاني هه ناسه يه كي پر به سيه كاني هه لمشت. هه ستي كړد نازاد بووه و بارى به رپرسياره تيبه كهى له سه ر شانى لاچوره. به لآم دلي شكاو و بريندار بوو. شه قاوى توندى داويشت و بي ئاكا دهرديشت. به دم ريگاوه، ماله كهى مه لا ئيسحاق جووله كهى ئاره ق فرؤشى ناسيه وه. بي سي و دوو، له پليكانه شيډاره كه رپوچه كانييه وه چوره ئه و هوشه كون و دوو كه لاوييهى كه دهرانده وره كهى ژوررى بچوك بچووكي پيس بوو كه په نجه رى كون كوني وهك شانه زه رگه ته يان تيكرابوو و ئاوى نيو هه وه كهى، قه وه زى گرتبوو. بوني شى و هه رنه هووتى ژيزه مينه كونه كان ولاتي داگرتبوو. مه لا ئيسحاقى كز و بنيس، به كلاويكي لباديى چلكن و ردينيكي بزانه و چاوى تيږنه خوره يه وه هاته پيشى. درؤزانه زه رده يه كي هاتى.

داش ناكول به دلپريه وه گوتى:

"تو ئه و سيملانته، قاپي ئاره قم له هه ره باشه كهى بديه با ليويك ته ر كهينه وه."

مه لا ئيسحاق سه ريكي بو له قاند و له پليكانى ژيزه مينه كه چوه خوارى و تاويك دواتر به بوتليكه وه هاته وه سه رى. داش ناكول بوتله كهى لي وه رگرت. ملي بوتله كهى له درزى ديواره كه گير كړد، سه ره كهى دهرپه رى. سه رى پيوه نا و تا نيوى هه لقوراڼد. چاوى پر بوون له فرميسك. پيشى پژمينه كهى گرت و به پشتى ده ستي ده مو لچى سريه وه. كوره زه رده له پيسه كهى مه لا ئيسحاق به ورگى زل و زارى داچوراو و كه پوى چلمن و پيسه وه هاتبوو و سه يري داش ناكولي ده كړد. داش ناكول سه رى په نجهى له و خويډانه دا كه له سه ر ره فهى هوشه كه دانرابوو و له زارى نا.

مەلا ئىسحاق ھاتە پېشى و دەستى لەسەر شانى داش ئاڭۇل راکېشا و بە سەرى زمان گوتى:
"مەزە پالەوان خاگە."

ئەوجار دەستى برده بن شەگەکانى و گوتى:

"ئەوہ چىيە لەبەرت کردوہ؟ کورہ ئەو کراسە دەمىگە لە مۆد کەوتوہ. ھەر کات نەتويست خۆم بە گران لىتى دەکرمەوہ."

داش ئاڭۇل زەردەيەكى ژاكاوى ھاتە سەر لىو. دراويىكى لە گىرفانى دەرھىنا و داىە دەستى و وەدەر کەوت. تەنگى نوڭى شىوان بوو. گىيانى گەرم گەرم و خەيالى ئالۆز بوو و سەرى دىشا. بارانەكەى دوانبەرۆ کووچە و کۆلانەکانى تەر کردبوو و بۇنى خاك و خۆل و بەھار نارنج ھەواى تەنىبووہ. دەموچاوى مەرجان و سەرکولمە سوورەکانى، چاوى رەش و مۆڭلى درىژ و ئەو پەرچەمەى کەوتبووہ سەر نىوچاوانى، لىل و ئالۆز لە پېش چاوى داش ئاڭۇل بوو. ژيانى رابردوى خۆى بىر ھاتەوہ. يادگاربيەکانى پېشورى يەك بە يەك ھاتەوہ پېش چاوى. جار جارى نىوچاوانى تىك دەنا، بەلام ئەوہى لىنى سوور بوو، ئەوہ بوو لە مائەكەى خۆى دەترسا. بېرى کردوہ کە دەبى ئەمشەو ديسان ئارەق بھواتەوہ و كولى دلى بۆ توتتەكە ھەلپىژى. ژيانى لى ببوہ چەرمەچۆلەكە و شتىكى پوچ و بى مانا. لەو كاتەدا شىعيرىكى ھاتەوہ بىر و بە بى وازى لە بن لىوانەوہ گوتتەوہ:

ئىرەبىم دى بە گەمە و بەزمى شەوى بەندىبەگان

كە مەزە و شەوچەرەيان قولف و خەمى زنجىرە

گۆرانىبەكى دىكەى وەبىر ھاتەوہ و تۆزىك بەرزتر گوتتەوہ:

بلىن ئەى ئاقلان دل شىت بووہ بوى بىنە زنجىرى

كە شىت چارەى نىبە زنجىر نەبى، نامىنى تەگبىرى

ئەو شىعەرى زۆر بە سۆز و بېھىوايىبەوہ چرى، بەلام دەتگوت وازى نەما. يان خەيالى لە جىيەكى تر بوو. بىدەنگ بوو. شەو بەسەردا ھاتبوو كە داش ئاڭۇل گەيشتە گەرەكى سەردزەك. ئىرە ھەر ئەو مەيدانە بوو كە جارى جاران ھەركات كەيفى دىنا، پاوانى دەكرد و كەسبىش قوونى ئەوہى نەبوو لىتى بىتە پېشى. ھەر لە خۆرە چوو و لەسەر سەكۆ بەردىنەى بەردەرگای مالىك دانىشت. سەبىلەكەى دەرھىنا و داىگىرساند. لەسەرخۆ دەيكىشا. وا ھاتە بەرچاو كە ئىرە لە چاو جاران كاول بووہ و خەلكەكەشى لەبەر چاوى ئەو گۆراون. ھەر وەك خۆى چۆن تىكچەرژابوو و گۆردرابوو، چاوى رەشكەو پېشكەيان دەكرد و سەرى ژانى دەكرد. لە پر تارمايىبەك لە تارىكايىبەكەدا دەرکەوت كە لە دوورەوہ بەرەو لای دەھات و ھەر لىتى نىك بۆوہ گوتى:

"پە پە پە پالەوان بە بە بە شەوى تە تارىك ديارە پالەوانە يان نا."

***

"ز ز زۆر لە مېژە لەو دەورەبەرانە ديار نى. ئە ئە ئەمشەو لە مالى حاجى شىرىنى دەخورى. چ چ چ چما دە دەريان کرد

د د د د . . . .

داش ئاكوۆل قسه كهى پى برى:

"خوا باشى ناسىوى بۆيه نيوهى زمانى پى داي. ئەو نيوهيهشت من ئەمشهه و لىتى دەستىنم."
دەستى برد و قەمەى لى هەلگىشا. كاكە رۆسته مېش وهك رۆسته مى له هەمامدا، قەمەى هەلگىشا. داش ئاكوۆل
قەمەكهى له عەرزى چەقاند و دەستى له كه له كهى نا و گوتى:

"جا پالەوانىكم دەوى ئەو قەمەيه له عەرزى دەرگىشى."

كاكه رۆستهه له نهكاو نامبازى بوو. بەلام داش ئاكوۆل وا له مەچەكى دەستى دا، قەمەكهى له دەستى پەرى. خەلك له
نەپەنەريان كۆ بوونەوه بۆ سەيركردن. بەلام كەس نەيدەوێرا بێتە پىشى و نۆبۆرئوانىيان بكا.
داش ئاكوۆل بە پىكەنینهوه گوتى:

"بچۆ، بچۆ هەلگىگرهوه. بەلام بەو مەرجهى ئەمجارهيان قايمتر بىگرى. چونكه ئەمشهه دەمەوى يەكلایى بكەينهوه."

كاكه رۆستهه به مست پەلامارى دا و يەكترىان گرت و نىوسهعاتىك يەكترىان گەوزاند و ئارهقهى شين و مۆريان دەرکرد.
بەلام هېچيان سەرنەكەوتن. لەو كىشمەكىشمەدا سەرى داش ئاكوۆل وەبەردەچنەكه كهوت. چىي نەمابوو لهخۆ بچى.
كاكه رۆستهه ئەگەرچى بۆ كوشتنى لىي دەدا، بەلام تىنى لەبەردا نەمابوو. كەچى رىك لەو كاتەدا چارى بە قەمەكهى
داش ئاكوۆل كهوت كه دەستى دەيگەيشتى. بە هەموو هېز و توانايهوه له عەرزەكهى دەرگىشا و له خالىگهى داش
ئاكوۆلى كوتا. واى لىدا دەستى هەردووکیان شل بوونەوه.

سەيركەرەكان شالۆيان بردنى و داش ئاكوۆلیان بەزۆرى هەستانده سەر پىيان. چۆراوگهى خوین له كه له كهيهوه دەرژايه
سەر عەرزى. دەستى لەسەر برینهكهى دانا. چەند هەنگاویك خۆى كىشايه دەم دیوارهكه. دیسان كهوت و ئىتر
هەلیانگرت و بردیانهوه مالهكهى.

بەيانى كه هەوالى برینداربوونەكهى داش ئاكوۆل گەيشته مالى حاجى سەمەد، وهلى خان، كورە گورەكهى حاجى هاته
سەردانى. كه گەيشته ژورور سەرى داش ئاكوۆل، دىتى رەنگى بەرووهوه نەماوه و له جیوانهكهيدا كهوتوووه و كهف و
خوینی له زارى هاتوووته دەرى و چاوهكانى لىل بوون. بە حاستهه هەناسهى دەرگىشا. داش ئاكوۆل دەتگوت له
بېهۆشیهكهيدا ئەوى ناسیوهتهوه، بە دەنگىكى نووساو و لەرزۆكهوه گوتى:

"لەم دنیايه... هەر ئەم تووتییهه... هەبوو... تۆ سەرى خۆت... گىانی تووتییهه... بیدەن... بە..."

دیسان بیدەنگ بۆوه. وهلى خان دەسزۆكه هەوریشمیهكهى دەرھینا و فرمىسكى چاوهكانى سربیهوه. داش ئاكوۆل
لههۆش خۆى چوو و پاش سەعاتىك گىانی دەرچوو.

هەموو خەلكى شیرازى بۆى گریان.

وهلى خان قەفەزى تووتییهكهى هەلگرت و بردییهوه مالى.

دوانیوهزۆى ئەو رۆژه بوو. مەرجان قەفەزى تووتییهكهى له پىش خۆى دانابوو و چاوى بریپوووه رەنگى پەر و بال و
دەندووکه چهماوهكهى و چاوه خپ و بى حالتهكانى تووتییهكه. له پرىكا تووتى به له بزىكى پالەوانانه و زىقنهوه گوتى:

"مەرجان... مەرجان... تۆ منت كوشت... بە كى بلىم... مەرجان... ئەشقى تۆ... منى كوشت.

فرمىسك له چاوهكانى مەرجان لووزەوى بەست.